

Tại Sao Gọi Giang Mai Và Lậu Là Bệnh Hoa Liễu?

Tiếng Anh gọi bệnh hoa liễu* là Venereal diseases (viết tắt là VD). Từ Venereal xuất xứ từ Venus, nữ thần tình yêu, nhưng sự kiện này lại làm cho từ ngữ không thích hợp vì bạn không thể đưa những bệnh như thế cho người mình yêu và chắc chắn bạn cũng không yêu kẻ nào mang những bệnh ấy đến cho bạn. Thực ra từ này dùng để chỉ bất cứ bệnh nào lây lan bằng tiếp xúc tình dục.

Vài Bệnh Hoa Liễu Khác Là Gì?

Tuy nhiều người nghĩ đến giang mai và lậu khi nói đến bệnh hoa liễu, còn có ba bệnh nữa ít được biết đến nhưng rất trầm trọng. Có thể coi là những bệnh kín — không những xa lạ đối với người bình thường mà còn vì nạn nhân rất ít khi biết được cái gì đang xảy ra cho họ.

Lúc bắt đầu, bệnh chỉ âm ỉ, chỉ có tiến triển chứ không lùi và gây hư hại lan rộng cho các cơ quan sinh dục. Các cơ quan này sưng lở như một cái rây, bị ăn mòn chằm chằm và biến thành quái dạng. Sự hủy hoại ghê khiếp và nhanh chóng hơn nhiều so với bệnh giang mai và lậu.

Càng tệ hơn nữa là vẫn chưa có cách đặc trị đối với ba bệnh này, mặc dù đã có thuốc men hiện đại và tinh vi. Các nạn nhân phải tự mình chịu đựng.

* Hiện nay y học thống nhất gọi "những bệnh lây lan bằng tình dục" (Tiếng Anh: sexual transmitted diseases hay STD. Tiếng Pháp: maladie sexuellement transmissibles hay MST)

Riêng ở nước ta do nguồn gốc chính của bệnh này từ gái mãi dâm nên vẫn còn được gọi là "bệnh hoa liễu" (HĐ)

Nếu Những Bệnh Này Khủng Khiếp Đến Thế Tại Sao Chúng Không Được Biết Đến Kỳ Hơn?

Khốn thay những bệnh này chỉ chủ yếu tấn công vào hai bộ phận của xã hội mà không được coi trọng. Đa số nạn nhân là người da đen hoặc người đồng tính ái nam. Ít khi một người da trắng mắc phải. Cho đến nay, những người mắc những bệnh kín này ít khi lan truyền ra ngoài nhóm của họ. Giang mai và lậu có thể đánh vào con gái ông thị trưởng, ông chủ tịch ngân hàng, những công dân có địa vị, nói chung. Bệnh kín làm hại tới thằng đánh giày, tên điếm đồng tính ái, cô gái điếm da đen. Những người này không bao giờ được đăng vào trang báo, ít nhất trên trang xã hội. Không có kẻ nào tổ chức lạc quyền cứu giúp cái bệnh bé nhỏ và xấu xa của bọn họ. Không có gì quan trọng xảy ra, cho đến khi chúng nó lan truyền đến những người "cao sang". Điều đó chưa hề xảy ra.

Những Bệnh Kín Này Có Nguy Cơ Lan Rộng Không?

Có lẽ đây chỉ là vấn đề thời gian. Vì hoạt động tình dục trong xã hội chúng ta đã trở nên tự do hơn, tỉ lệ các bệnh hoa liễu gia tăng một cách khủng khiếp. Chắc chắn con gái ông thị trưởng sẽ tiếp xúc với một kẻ nào trong những nạn nhân nhiễm bệnh này. Sau đó chỉ cần chừng một tháng là bệnh truyền sang ông chủ tịch ngân hàng.

Cái Đó Dường Như Không Thể Có Được. Làm Sao Có Thể Xảy Ra Cái Gì Giống Như Thế?

Cách pha chế cái đó đại khái như sau: dùng một cô gái trẻ hai mươi hai tuổi, khỏe mạnh về sinh lý, thêm viên ngừa thai và có thể thêm một ít cần sa. Khuấy chung với một ít tin cậy sai lầm vào Penicillin, một tí triết lý hippie

còn nhiều non nớt. Bỏ các thành phần trên vào một chiếc xe hơi mới và nhanh nhẹn chạy vào một khu ăn chơi, và trộn kỹ. Úm trong mười ngày và kết quả thu được là một căn bệnh đáng sợ.

Con Gái Ông Thị Trưởng Và Cô Gái Điếm Thì Sao?

Cùng cách pha chế nhưng thay đổi một ít. Này nhé, cô gái điếm có một người khách da trắng, có thể là viên quản lý một nhà bán giày mà bà vợ không thông cảm với ông — (khoảng hai mươi phần trăm khách hàng của điếm da đen là người da trắng). Ông ta bị nạng lây cho một bệnh kín. Một tháng sau, ông ngủ đêm tại một khách sạn bên đường với một khách hàng của ông: người vợ trẻ của một sinh viên luật mà chồng cô không thông cảm với cô. Hiển nhiên đòi hỏi của cô không dừng lại nơi ông chủ cửa hàng giày. Sáu tuần sau, tại một bữa tiệc, cô gặp gỡ với bạn học của chồng, một cậu bé vừa mới uống rượu quá say. Đoán xem anh ta hứa hẹn với ai?

Hai tháng sau bữa tiệc, cô gái mười chín tuổi con ông thị trưởng để ý thấy âm đạo mình có mủ và thêm một cái nốt mụn ở háng. Qua vài khúc quanh, và chỉ cần sáu tháng, bệnh từ âm hộ của cô gái điếm đi đến âm hộ của một cô gái mới vào đời. Trong thời gian giữa hai cô, nó đã đi đến nơi nào khác nữa thì ai cũng đoán ra được.

Còn Ông Chủ Tịch Ngân Hàng Thì Sao?

Bệnh của ông có thể là một phần lai chia của ông giám đốc hãng giày. Có thể cô thư ký của ông chủ tịch mua giày ở đấy và đồng thời một ít cái gì khác nữa. Khi vợ ông chủ đi về miền Đông thăm mẹ thì ông chủ đến thăm cô thư ký. Hai tuần sau ông để ý thấy một chỗ đau

ngò ngò trên dương vật, ông không bao giờ hợp tác với các cô gái điếm, ít nhất là ở bình diện xã hội, nhưng ông hợp tác với một cô gái ở bình diện tình dục.

Vì loại hoạt động này gia tăng thì chẳng bao lâu mọi người sẽ bị nguy hiểm, vì những bệnh hoa liễu ít được biết đến nhưng có sức tàn phá rất mạnh.

Những Bệnh Này Là Bệnh Nào?

Trước hết hãy bắt đầu với loại bệnh yếu nhất: bệnh hạ cam mềm. Hạ cam mềm do một con vi khuẩn gây nên, nó chui vào da các bộ phận sinh dục và tạo những nốt nhỏ đầy mủ.

Những nốt này nhanh chóng vỡ ra thành mụn lở đau đớn, lan rộng trên khắp vùng khung chậu và cơ quan sinh dục. Những mụn lở đều đặc biệt hung dữ vì tấn công nạn nhân bằng hai cách. Một là cày sâu dưới da. Đối với đàn ông có thể đi xuyên qua dương vật vào tận niệu đạo cho nên nước tiểu cứ rỉ ra không còn có thể điều khiển được nữa.

Loại mụn lở khác lan rộng nhanh trên lớp da vùng dạ dày, háng và đùi.

May thay khi được chẩn đoán, hạ cam mềm đáp ứng nhanh với loại thuốc sulfa — nhưng đây là vấn đề. Chẩn đoán chính xác với một bệnh nhân cụ thể là việc vô cùng khó khăn.

Chế ngự hữu hiệu bệnh này còn chờ đợi những kỹ thuật chẩn đoán sẽ được cải tiến. Người ta chờ mong những tiến bộ mới trong việc nghiên cứu, nếu những nhân vật quan trọng hơn mắc bệnh.

Nếu Đó Là Loại Yếu Nhất Thì Những Loại Khác Ra Sao?

Kế tiếp trên bản liệt kê là "u hạt bẹn" cũng do vi khuẩn gây nên như hạ cam. Những u sưng nhỏ chầm chậm nổi lên trên mặt ngoài các cơ quan sinh dục. Chúng từ từ biến thành những khối mô đau buốt và chảy nước, lan rộng trên dương vật, âm môi, âm vật và hậu môn. Tiếp theo nó sinh ra một mùi hăng hắc rất hôi thối. Thỉnh thoảng dương vật, âm vật hoặc bìu dài lớn ra một cách kỳ dị và vĩnh viễn. Nếu người bệnh tình cờ bị nhiễm một ca đề kháng, thì nửa thân dưới bị lở loét, người bệnh nhanh chóng sụt cân và chết.

Hai hình thức khác làm cho bệnh u hạt bẹn trở nên nguy hiểm. Những triệu chứng sớm nhất không đau đớn, nó khuyến khích bệnh nhân trì hoãn việc chữa trị cho đến khi bệnh trạng đã tiến triển nặng. Thêm vào đó, có lẽ ba tháng trôi qua, từ lúc bị lây đến lúc thấy những dấu hiệu nhiễm bệnh đầu tiên. Lúc đó, người mang mầm bệnh gốc đã có thể truyền bệnh cho người khác rồi.

Về mặt lạc quan, nếu bệnh được chữa trị sớm và nếu nó đáp ứng với trụ sinh, người ta có thể trông mong đạt kết quả tốt.

Cái Đó Có Thể Tệ Hơn Thế?

Bệnh "lim-phô hạt bẹn bán cấp" hay bệnh hạt xoài. Khoảng ba tuần lễ sau khi lây bệnh những nốt sưng u thường lệ xuất hiện trên cơ quan sinh dục. Hai tuần sau đó, một u khác cỡ bằng quả trứng xuất hiện ở háng. Rồi rắc rối thực sự bắt đầu.

Bệnh hạt xoài hoàn toàn khác biệt với các bệnh hoa liễu khác. Nó là bệnh duy nhất do virút gây nên (các

bệnh khác do vi khuẩn). Vi khuẩn đáp ứng với kháng sinh, nhưng virút thì không. Sự việc càng tồi tệ hơn, nó là loại bệnh hoa liễu duy nhất gây ảnh hưởng sâu đậm vào toàn cơ thể. Bệnh nhân thường thấy ốm. Sốt, lạnh và đau ở khớp. Tiếc thay những cái đó chẳng nghĩa lý gì so với những sự việc xảy ra về sau.

Những thay đổi có thể làm cho bệnh nhân bị tàn phế xảy ra khi bệnh lan rộng từ các hạch bạch huyết ở háng đến hậu môn. Vào giai đoạn này, xảy ra thất nghẹn và mô sẹo hoàn toàn làm nghẹt hậu môn. Lúc đầu đi tiêu khó, về sau không đi được nữa. Hy vọng duy nhất là thường xuyên xông rộng hậu môn ra suốt cả đời. Với một cố gắng tuyệt vọng để giữ cho con đường sinh tử được mở ra, bệnh nhân mỗi tuần đi khám bác sĩ một lần để vị này rút một ngón tay mang găng và có bôi trơn vào hậu môn, và căng ra thật mạnh.

Càng ngày bệnh hạt xoài càng lây lan từ người đồng tính ái này sang người đồng tính ái khác, qua đường giao hợp bằng hậu môn. Sự co rút hậu môn xảy ra nhanh và dữ dội, nhưng vì những lý do hiển nhiên, nó ít gây tật nguyên giữa người đồng tính ái với nhau.

Cái ghê tởm khác của bệnh hạt xoài là sưng các cục u bạch huyết, làm vỡ da ra hàng chục điểm khác nhau. Mủ này chảy ra liên tục từ những vết vỡ, nhất là tại khu vực giữa cơ quan sinh dục và hậu môn thường gọi là đáy chậu hay hội âm (perineum). Vì mủ chảy ra cùng một lúc tại hàng chục những lỗ nhỏ, người ta bảo bệnh nhân có một cái "đáy chậu kiểu bình tưới". Tiếc thay đó lại là lời mô tả rất chính xác.

Chữa trị ư? Sách y khoa tiêu biểu nói: "Tiếc thay, hiện nay không có lối chữa trị đặc biệt cho bệnh hạt xoài".

Nhưng Giang Mai Và Lậu Không Trầm Trọng Nhiều Hơn Các Bệnh Phong Tình Khác Sao?

Trong những năm giang mai bắt đầu xuất hiện ở Châu Âu (Khoảng thế kỷ 15), nó đã nổi tiếng là đáng sợ. Nó được mô tả là Tay Phá Hủy Lớn, tàn phá những người vô tội và không vô tội, không cần phân biệt, làm đầy những bệnh viện tâm thần và để một cái đuôi dài gồm các cơ thể bị ăn mòn và những trí tuệ bị hư hỏng. Một khi bị dính vào, ắt hẳn là bị nhiễm bệnh. Một khi đã bị nhiễm, bệnh nhân ngã gục vô phương cứu chữa vì bệnh tiến triển. Không có gì có thể thật hơn. Hiển nhiên giang mai và lậu là những bệnh nhiễm trầm trọng và vì vậy đáng được lưu ý để tránh nguy cơ cho y tế công cộng. Tuy nhiên, khi được nhìn một cách khách quan, vài sự kiện thú vị xuất hiện từ hậu quả của chúng đối với con người.

Lấy giang mai làm ví dụ: nó thường được đưa ra làm điển hình bi thảm của một bệnh đáng sợ. Các nhà đạo đức thường nhắc đến giang mai để minh họa cho số tiền công của tội lỗi. Nếu thế thì tội lỗi ngày nay hơi rẻ đấy.

Sự thật là nếu 100 người cùng nhiễm giang mai cùng một ngày, năm chục người sẽ không bao giờ cảm thấy bất cứ triệu chứng nào của bệnh. Nói cách khác phân nửa những người bị nhiễm cái "bệnh ghê gớm" này sẽ không bao giờ cho thấy triệu chứng hoặc cũng không hề biết mình mắc bệnh. Hai mươi lăm người khác sẽ có vài triệu chứng nhẹ và không có ốm đau tàn tật nào. Số hai mươi lăm người còn lại có thể chờ mong những triệu chứng trầm trọng, kể cả tàn tật và chết. Thống kê này giả thiết là không có kẻ nào trong 100 người trên đây được chữa trị. Nếu họ được chữa trị nhanh chóng, rõ ràng 100 trên 100 sẽ hoàn toàn không bệnh tật. Bệnh lậu tỏ ra có lợi

thế hơn. Khoảng năm mươi phần trăm đàn ông đều được đề kháng tự nhiên (miễn dịch) với lậu. Dù họ có đồng loạt phơi trần ra với bệnh, họ cũng không gục ngã. Nửa phần còn lại, dù cho có bị nhiễm, vẫn có thể thoát nạn khá tốt. Chỉ có mười phần trăm của những người kia, hoặc năm phần trăm của tổng số, sẽ có những vấn đề nghiêm trọng. Năm phần trăm không may mắn này có thể tự an ủi rằng hầu như lậu chưa gây ra tàn tật nghiêm trọng hoặc chết chóc. Bệnh đáp ứng nhanh và hoàn toàn với những thuốc đơn giản và ít tốn kém.

Vấn Còn Nhiều Rủi Ro Để Bị Những Bệnh Này Phải Không?

Cố nhiên. Bất kể là chấp nhau bao nhiêu, nếu bạn bị nhiễm bệnh thì chắc là chấp một triệu ăn một với bạn. Không ai cho rằng mắc chứng bệnh này là vui thú.

Có Thể Nào Mắc Bệnh Giang Mai Mà Không Có Giao Hợp, Chẳng Hạn Như Do Ngồi Trên Bàn Cầu Vệ Sinh?

Cố nhiên, nếu bạn là tay làm xiếc. Nếu bạn có thói quen ngồi vào bàn cầu vệ sinh mà ép chặt bộ phận sinh dục vào đấy, thì bạn dễ được cái may mắn mắc bệnh giang mai, miễn là (cố nhiên) người vừa dùng bàn cầu ấy trước bạn cũng là tay làm xiếc bị mắc bệnh này.

Thế Thì Những Bệnh Này Luôn Luôn Do Giao Hợp Truyền Sang?

Không luôn luôn. Bác sĩ và y tá tiếp xúc với bệnh giang mai rất ít khi mắc bệnh này. Nếu họ bất cẩn trong việc sử dụng các dụng cụ và các cây kim lấy máu của

người bệnh, họ có thể rủi ro mắc bệnh. Cố nhiên bác sĩ và y tá vẫn có thể mắc bệnh bằng cách thông thường.

Giang Mai Bắt Đầu Như Thế Nào?

Dấu hiệu đầu tiên của bệnh xuất hiện hai tuần lễ sau khi bạn tiếp cận. Nó gồm có một mụn nhỏ không đau, tại nơi bị nhiễm.

Tại Nơi Bị Nhiễm? Thế Nghĩa Là Gì?

Tùy theo bạn là ai, nó có nhiều ý nghĩa lắm. Y như Sherlock Homes có thể nói nghề nghiệp của một người bằng cách nhìn vết chai trên bàn tay người ấy, vị bác sĩ có thể nói khuynh hướng tình dục của bệnh nhân bằng cách nhìn vào nơi có mụn giang mai của anh ta.

Trên người đàn ông bình thường, một mụn loét giang mai xảy ra trên dương vật. Trên người đàn bà bình thường, nó có thể thấy trên môi nhỏ. Trên những người ưa tìm hiểu, mụn có thể xuất hiện trên đầu ngón tay. Vú đàn bà cũng là một vị trí thông thường. Môi cũng vào nhận phần chia trong nhiễm bệnh. Trên những người đồng tính ái, chỗ đau có thể thấy trên niêm mạc hậu môn. Thỉnh thoảng, một ông liều lĩnh nhận bệnh giang mai nơi hạch hạnh nhân (amidan) ở cuống họng.

Điều Gì Xảy Đến Với Chỗ Đau?

Hết cơn giận rồi nó bỏ đi. Tự nó thôi, không cần chữa trị nó cũng biến mất.

Thực tế là ngày xưa, trước khi có cách chữa trị hiện đại chống bệnh giang mai, một kiến thức căn bản về lịch sử tự nhiên của bệnh cho phép người ta chữa bệnh bằng lòng tin, và nhiều lang băm đã gạt hái vô số tiền bạc.

Những tay lừa bịp này bảo đảm chữa lành bệnh. Họ quảng cáo tại các nhà chữa điểm, xử dụng người đi loan truyền, có khi phục vụ không công trên sân khấu các nhà chơi nhạc rẻ tiền.

Khi khách mới bị nhiễm bệnh đến nhờ chữa trị (sau khi đã trả trước tiền mặt) liền nhận được một chai đựng một loại mỡ vô giá trị, rồi được dặn phải xức vào chỗ đau, và được nghe kèm theo lời quả quyết rằng bệnh sẽ biến mất trong vòng sáu mươi ngày.

Những tay lừa đảo không cần cầu may. Chín mươi phần trăm các mụn loét giang mai tự bay đi trong khoảng thời gian ấy. Cũng có khoản lời phụ cho cái giả mạo: dù mụn loét có biến đi, nạn nhân vẫn tiếp tục truyền bệnh cho nhiều người khác. Mỗi người khách đều kéo một mẻ lưới thật đầy.

Thế Thì Giang Mai Luôn Luôn Bắt Đầu Bằng Một Mụn Lở Đầu Đỏ Trên Cơ Thể?

Không luôn luôn. Nửa số phụ nữ bị nhiễm và một phần ba đàn ông không bao giờ có mụn lở. Có thể không có triệu chứng gì cả, hoặc hai, ba tháng sau, cái gọi là triệu chứng thứ cấp có thể phát lộ. Những cái này giống như sởi nhẹ ngoài da, mảng sừng trên niêm mạc ở miệng hoặc cơ quan sinh dục, hoặc mụn nhỏ và phẳng quanh âm hộ hay hậu môn.

Trong vài trường hợp, những người bị nhiễm phải chịu những đặc điểm nước đôi, họ có cả mụn sơ cấp và triệu chứng da thứ cấp. Nếu họ được những tay bịp bợm ấy chữa trị, hẳn bệnh nhân sẽ cảm phần một cách chính đáng.

Thế Thì Đây Là Số Mười Phần Trăm Mà Những Người Chữa Bệnh Không Chữa Khỏi?

Không đúng hẳn. Nếu người bệnh thất vọng than phiền thì người ta sẽ bảo rằng ca bệnh của họ khó chữa rồi bán thêm cho một chai mỡ nữa và để họ tiếp tục bôi xoa. Tên thầy thuốc giả mạo biết rằng triệu chứng thứ cấp của bệnh chắc chắn sẽ biến đi như triệu chứng đầu tiên. Sự tin tưởng của người bệnh được khôi phục và nghề nghiệp của họ phát đạt.

Còn Những Bệnh Nhân Không Thấy Khá Hơn Thì Sao?

Lang băm không bao giờ quan tâm đến những người khách không hài lòng. Nếu nạn nhân quá dai dẳng, hẳn sẽ được chữa trị theo cách đặc biệt: hai tên du côn mang ra phòng sau nhà và đả cho một trận. Nó không làm gì cho bệnh cả nhưng nó làm cho tên lang băm dễ sống hơn.

Những Tên Giả Mạo Có Thể Chữa Bệnh Lậu Nữa Chưa?

Càng hơn nữa. Như chúng ta đã biết, chưa đến năm mươi phần trăm người nhiễm bệnh có triệu chứng trầm trọng. Dù cho có biến chứng, thường cũng phải nhiều năm, đến nỗi tên lừa bịp đã khăn gói lên đường chuồn mất từ lâu rồi.

Bệnh Lậu Hoạt Động Thế Nào?

Chừng hai ngày đến hai tuần sau khi bị lây bệnh, người mắc lậu để ý thấy đái rất kèm theo một chất màu trắng. Chỗ viêm kéo dài một thời gian ngắn rồi hết.

Chỉ Có Thế Thôi Ừ?

Không hẳn là thế. Nếu người này thuộc trong số ít

những người không may, thì nhiều tháng hoặc nhiều năm sau, bỗng một buổi sáng hấn thức dậy với một bàng quang đầy (nước tiểu): Hấn vào phòng vệ sinh như thường lệ và đi tiểu. Không việc gì xảy ra cả. Lúc đầu anh chàng đáng thương kia lấy làm ngạc nhiên. Vì anh ta tiếp tục rặn đái mà không có kết quả, đâm lo. Sau một giờ o ép với kết quả bằng không và cái bọng đái căng đầy, đau đớn, anh đâm hoảng.

Việc Gì Đã Xảy Ra?

Một ca cấp cứu nhỏ và đơn giản: "thông nòng". Bệnh lậu đã từ từ làm lắng đọng mô sẹo trong niệu đạo, tức là con kinh nhỏ chạy từ bàng quang (bọng đái) xuyên qua dương vật cho đến bên ngoài. Bất kể rặn bao nhiêu, con người đau khổ kia vẫn không đẩy nước tiểu ra ngoài được. Cuối cùng, cố nhiên bọng đái sẽ tháo ra bằng cách tự phá vỡ và vung vãi nước tiểu vào bên trong cơ thể, nhưng như thế chỉ làm cho vấn đề tệ hại hơn.

Giải Pháp Nào?

Như đã nói, đơn giản chỉ là vấn đề "thông nòng". Người bác sĩ lấy một cây sắt không rỉ lớn bằng ngón tay út và nhẹ đẩy nó vào niệu đạo (Tiếc thay người bệnh không cho thế là nhẹ). Như thế ông khoan rộng thêm cái ống tiểu để cho nước chảy ra. Sau đó, ông bác sĩ thay thế cái cây sắt bằng một ống cao su cũng bằng đường kính ấy (gọi là ống thông) để cho nước tiểu tiếp tục chảy.

Từ Đó Về Sau Bệnh Nhân Phải Đi Tiểu Bằng Cái Ấy Ừ?

Cách đây không lâu, đó là cách phải làm. Trước năm 1930, những người bị mãn tính vẫn phải canh cánh bên

minh cái ống thông bằng cao su dài 40 cm. Bên trong cái bằng của chiếc mũ đội đầu là chỗ thuận tiện để cất dấu. Khi cần đi tiểu, họ chỉ cần với tay lên mũ lôi cái thông ra, đút nó vào niệu đạo và tháo nước cho bàng quang, rồi lại cho vào mũ chờ đến lần sau. Đa số bác sĩ đều có những bệnh nhân trung thành cứ mỗi tuần một lần đến nhờ khoan rộng niệu đạo để nó khỏi mắc kẹt.

Ngày Nay Việc Ấy Còn Xảy Ra Không?

May thay, vào thời đại mũ đàn ông đã lỗi thời thì ống thông cũng thế. Khi thuốc Sulfa được đưa vào sử dụng thông thường, khoảng năm 1938, mọi sự đều đã thay đổi. Việc chữa trị bệnh lậu trở nên nhanh chóng, đáng tin cậy và tránh được các biến chứng. Khi Penicillin được tung ra, kết quả càng tốt hơn. Việc tắc ứ niệu đạo vì lậu ngày nay rất hiếm hoi.

Việc Gì Xảy Ra Với Đàn Bà Bị Bệnh Lậu?

Đây không phải là một hoàn cảnh vui vẻ gì. Vì những dấu hiệu hiển nhiên về bệnh lậu đều quá hiếm ở đàn bà, nên càng vô cùng khó chẩn đoán. Bệnh có thể phát bất thình lình ở tử cung, buồng trứng và ống dẫn trứng, để gây phá hoại trầm trọng. Cuối cùng các ống dẫn trứng đều bị bịt kín. Kết quả là vĩnh viễn không thụ thai được. Cố nhiên hậu quả này không nhất thiết là xấu.

Tại Sao Mất Khả Năng Sinh Đẻ Lại Không Tệ Hại?

Nếu bạn nói về gái điếm thì không tệ hại. Bệnh lậu đôi khi gặp được những tay nhà nghề gọi là "người bạn của gái điếm". Đối với cô gái điếm, có thai là bói rời, bất

tiện và tốn kém. Trước khi có viên thuốc ngừa thai, rủi ro càng cao hơn. Bệnh lậu đã giúp được việc đó.

Phải Chăng Bệnh Lậu Tránh Cho Các Gái Điếm Khỏi Mang Thai?

Thế giới sinh vật học đây rầy những điều kỳ lạ mà sự kiện nhiều gái điếm được miễn nhiễm bệnh lậu là một. Chẳng ai biết tại sao cả. Lời ước đoán hay nhất là sự tiếp xúc kéo dài và ồ ạt đã tạo nên sức đề kháng cho họ.

Thế Thì Bệnh Lậu Không Thực Sự Là Một Bệnh Nguy Hiểm Ừ?

Đúng. Với hai ngoại lệ. Thứ nhất, viêm khớp. Như đã nói, khoảng năm phần trăm bệnh không chữa trị, về sau thành lậu khớp xương. Không chữa trị, kết quả có thể hơi đáng sợ. Có chữa trị hầu như mọi người đều khỏi.

Ngoại lệ thứ hai là một trong những việc rất ít xảy ra, đó là thông qua một dự luật có thể thực tế loại bỏ một căn bệnh. Tại hầu hết các tiểu bang ở Mỹ đều có qui định rằng trẻ sơ sinh vừa lọt lòng phải được nhỏ mắt bằng dung dịch nitrát bạc hoặc thuốc mỡ Penicillin. Thông thường việc này phải thực hiện trong vòng vài giây đồng hồ sau khi đẻ. Việc chữa trị này thực chất 100 phần trăm, hiệu nghiệm để ngăn ngừa bệnh lậu mắt. Trước kia nếu người mẹ mắc bệnh lậu, mắt đứa con sẽ bị nhiễm khi nó đi ngang qua âm đạo.

Không có chữa trị, mù lòa vĩnh viễn chắc chắn xảy ra. Những ca duy nhất còn gặp ngày nay là những đứa con sinh ngoài bệnh viện của những bà mẹ mắc bệnh lậu.

Nếu Bệnh Lậu Mất Loại Trừ Dễ Dàng Như Thế Thì Tại Sao Lậu Dương Vật Và Âm Đạo Không Bị Loại Trừ?

Về phương diện khoa học, bệnh lậu có thể được xóa sạch nhanh chóng và hiệu nghiệm. Như một món tiền thưởng, không tốn thêm thời giờ hoặc tiền bạc, giang mai đã có thể là chuyện quá khứ.

Cả hai bệnh này đều được các bác sĩ hiểu rõ, chẩn đoán dễ dàng bằng những thử nghiệm không tốn kém nhưng chắc chắn, và dễ dàng chữa trị đến vô lý.

Có Cái Gì Như Thế Đã Từng Làm Trước Kia Chưa?

Lịch sử y khoa có đầy những tiền lệ. Bệnh sốt thương hàn là một ví dụ cụ thể. Một lần có sự đe dọa trầm trọng trong nước, bệnh này đã được các bác sĩ hiểu rất rõ, đã thực sự bị loại hẳn không cần thuốc hoặc thử nghiệm hữu hiệu.

Thế Thì Cái Gì Vẫn Duy Trì Cuộc Chiến Tranh Với Bệnh Hoa Liễu?

Chướng ngại thật sự là "về tâm lý". Trong một thời rất dài bệnh hoa liễu được coi như là sự trừng phạt tội lỗi. Người xấu làm việc xấu với bộ phận sinh dục của họ thì bị phạt bằng những mụn lớn trên những bộ phận xấu. Hiển nhiên là những kẻ xấu không bao giờ hiểu bài học luân lý vì họ vẫn tiếp tục đi khắp nơi đem cho những người xấu khác cũng những mụn đau ấy trên bộ phận sinh dục xấu của họ.

Sự bùng nổ được trông thấy trong thế chiến II khi gần như toàn thể một quân đoàn sắp mắc bệnh hoa liễu. Những người bảo vệ đạo đức lao vào hành động với sự nhiệt tình cố hữu của họ và bộ chiến tranh coi như bị xúc

phạm nặng nề vì có một người lính mắc bệnh phong tình. Nếu xin chữa trị, hẳn phải bị phạt. Kết quả thật là hi hữu — chúng ta hầu như đã thua mọi cuộc chiến tranh trong phòng ngủ. Sau những cuộc hội ý vội vàng, các điều luật đều lộn trái ra và những tên lính không chịu chữa trị đều phải bị phạt. "Áo mưa" được phát không và Penicillin được chích trước và sau khi tiếp xúc tình dục.

Nhờ vậy bệnh hoa liễu hầu như đã bị tiêu diệt trong các đoàn quân. Sau chiến tranh vẫn sự nhiệt tình ấy được chuyển sang y tế công cộng và những cái chướng ngại đạo đức giả hiệu đã sụp đổ. Chiến dịch được tiến hành qua đài phát thanh, tivi, tạp chí, nhãn hộp quẹt giấy, và dùng cả bằng máy bay đi xịt khói thành chữ. Thanh toán xong, bệnh hầu như đã bị đánh bật.

Hầu Như Bị Đánh Bật?

Như thường lệ, chúng ta thắng chiến tranh và thua hòa bình. Người ta đồn rằng không ai còn lo bệnh hoa liễu nữa vì đã có Penicillin. Cho nên mọi người đã quên lo. Họ cũng quên luôn Penicillin.

Vi khuẩn gây bệnh hoa liễu là những sinh vật sơ đẳng — chúng không nhớ cũng không quên — chỉ tiếp tục lan rộng. Và đã lan rộng thật.

Một ít trùng hợp không may khác đã xảy ra song song, lúc bấy giờ. Viên ngừa thai xuất hiện trên sân khấu và gỡ cái chướng ngại cuối cùng cho sự thông dâm không sợ hãi. Không còn nguy cơ bị bệnh hoặc mang thai, có thể xấu xa đến đâu?

Trong thời gian đó, nạn đồng tính ái thêm một bước nhảy vọt. Bất kể lý do nào, tỉ lệ các tiếp xúc tình dục sinh lý giữa người đồng tính ái nhân lên gấp mười lần. Đó là

một sự phức tạp đặc biệt vì sự quần hôn giữa người đồng tính ái làm cho cả đến tên Sở Khanh bản lĩnh nhất cũng có vẻ xanh xao. Hơn nữa, những cuộc gặp gỡ giữa người đồng tính ái đều quá tình cờ đến nỗi những người trong cuộc cũng không nhìn thấy mặt nhau. Cầu thủ như thế làm cho không thể nào thấy rõ đường lan rộng của bệnh tật. Biến cố cuối cùng có lẽ bi thảm nhất. Khi bọn hippie mười mấy tuổi nhập cuộc thì cơ hội cuối cùng để quản lý bệnh phong tình theo phương pháp cổ điển đã thoát ra đàng cửa sổ.

Những cậu bé này vui chơi bằng bất cứ giá nào, không có gì ngăn chúng nổi. Chúng sẵn sàng làm mọi việc, mọi lúc với mọi người. (Vài người bảo rằng chúng chỉ theo gương cha mẹ). Trong nhóm trẻ từ mười hai đến mười bảy tuổi này, tình dục là chương trình hàng ngày. Bất cứ loại tình dục nào: không kinh nghiệm và không hạn chế. Đa số những cậu mười mấy tuổi này sẵn sàng nhận bất cứ sự thách thức nào, nhận mầm bệnh và phân phát mầm bệnh rất tự do. Phần bi thảm là thế này: vì tuổi chúng còn thơ dại, ít biết những triệu chứng của bệnh phong tình. Dù có nghi ngờ mắc bệnh, chúng cũng khó chữa trị ở Mỹ. Không bác sĩ nào có thể trị bệnh cho một vị thành niên mà không có sự đồng ý của cha mẹ, và không có vị thành niên nào muốn ba má biết rằng chúng đã vớ được bệnh lậu. Vấn đề khác nữa là tìm được ba má. Họ thường vắng nhà và lo đấm đá riêng rẽ với nhau.

Nếu Sự Việc Xấu Xa Như Thế, Ta Làm Sao Chận Đứng Bệnh Hoa Liễu Được?

Câu trả lời vẫn nhìn chòng chọc vào mặt ta hai mươi năm nay: Penicillin. Với phí tổn hai mươi lăm xu, mỗi người mắc bệnh trong khắp nước Mỹ phải hoàn toàn

chữa lành giang mai và lậu bằng một mũi chích Penicillin duy nhất. Những người sắp bị suy sụp vì bệnh đều phải được bảo vệ, nó sẽ không bao giờ phát triển nữa. Mỗi người được chữa bệnh sẽ không thể truyền bệnh hoặc mắc bệnh trong mười lăm hoặc ba mươi ngày sắp tới. Mỗi người tốn hai đồng và cái bệnh ác hại ấy có thể được đưa đi cùng con đường với thương hàn sốt, sốt tê liệt và dịch hạch (hầu như đã bị tiêu diệt ở Mỹ).⁽¹⁾

Thế Tại Sao Không Làm Được Như Vậy?

Trở ngại lớn nhất trong việc tiêu diệt dứt khoát những bệnh này là thiếu tiền. Yêu cầu duy nhất và quan trọng nhất để chống lại bệnh và bảo vệ sức khỏe vẫn là tài chính đầy đủ để ủng hộ nghiên cứu. Phát triển thuốc men và ngăn ngừa bệnh tật. Chiến thắng bệnh sốt tê liệt (polio) chủ yếu tùy thuộc vào những số tiền khổng lồ do chiến dịch xin tiền (ở Mỹ gọi là March of Dimes) đài thọ.

Tiết thay những bệnh này không có thể dùng vào các cuộc lạc quyền tiền và những chiến dịch quảng cáo. Bạn có thể tưởng tượng một bé gái bám chuông vào nhà cầu xin bạn cho một đồng mười xu để bài trừ giang mai chăng? Có thí sinh hoa hậu nào mong mỗi giành được chiếc vương miện Hoa Hậu Gono (vi khuẩn bệnh lậu)? Có ai sẵn lòng mua một vài vé vào cửa cuộc khiêu vũ thường niên bệnh hoa liễu? Có ai sẵn lòng đáp ứng lời kêu gọi trên tivi chiếu một người lái xe tải, nạn nhân bệnh, mặt đỏ gay, mồ hôi nhễ nhại?

Tất cả những kỹ thuật ấy đều đã được dùng trong chiến dịch quyền tiền chống bệnh trẻ con. Những lời kêu

(1) 20 năm sau Reuben, penicillin vẫn còn hiệu nghiệm với giang mai, nhưng lậu thì phải dùng thuốc khác.

gọi cảm động này không có tác dụng với bệnh hoa liễu. Không ai nghĩ đến những trẻ thơ bị giang mai, nhưng chúng nó đang mắc bệnh đấy.

Trẻ Thơ Mắc Bệnh Giang Mai?

Vâng. Ở nơi em bé và trẻ em, giang mai có sức phá hoại ghê gớm. Trẻ em bị tàn phá cả thể xác lẫn tinh thần, nếu chúng sống được. Khoảng hai mươi lăm phần trăm thai nhi bị nhiễm trong tử cung, chết trước khi sinh. Hai mươi lăm phần trăm khác chết trong tuần lễ mới sinh. Số còn lại có thể thoát chết.

Những đứa sống sót chia làm hai nhóm. Một nhóm làm chủ đủ các thứ dị hình, kể cả sập sống mũi (làm cho cái mũi tẹt và oằn xuống như hình yên ngựa), răng co lại và có khía, với những khoảng trống khổng lồ giữa các chiếc răng, xương chân vẹo vẹo cong hình lưỡi kiếm, mù và điếc. Những đứa may mắn thì chỉ bị chứng "gôm". "Gôm" là bệnh nhiễm trùng mãn tính ở một phần cơ thể, nó có thể dai dẳng nhiều năm. Các mô phân hóa và bị mô sẹo thay thế vào, lại phân hóa, và ..v..v.. gián đoạn rồi lại tiếp tục. Biến thái bệnh này chủ yếu làm hại da, gan, xương, tinh hoàn và thanh quản.

Giang Mai Của Trẻ Con Có Thể Chữa Trị Dễ Dàng Như Của Người Lớn Không?

Trừ số năm mươi phần trăm chết trước hoặc sau khi sinh, đa số trẻ con đáp ứng tốt với điều trị. Nhưng không có thứ thuốc nào khôi phục lại răng và xương của chúng. Không có thuốc nào làm cho chúng thấy và nghe lại. Sự hủy hoại các trẻ con vô tội có lẽ là lý lẽ mạnh nhất để

bệnh vực cho một cuộc chiến thắng toàn diện đối với bệnh hoa liễu.

Có Thể Thực Sự Chấm Dứt Bệnh Hoa Liễu Mái Mái Không?

Có một cách có thể làm. Đơn giản, rẻ tiền, hiệu quả. Bằng cách sáng suốt vô cùng. Tổng thống Mỹ tuyên bố một ngày làm Ngày Chiến Thắng Bệnh Hoa Liễu. Với sự ủng hộ thích hợp của các lãnh tụ tôn giáo, các lực sĩ nổi danh, ngôi sao màn bạc và những người có ảnh hưởng khác, và với hình thức quảng cáo trước trên hệ thống truyền thông, mọi người đều được chuẩn bị về mặt tinh thần. Vào ngày đó, mỗi người (Mỹ) vào nhóm tuổi có thể giao hợp được, sẽ nhận một mũi chích Penicillin. Dứt khoát những người bị nhiễm giang mai hay lậu, vào ngày đó sẽ được chữa lành. Những người đã bị bệnh sẽ không bao giờ suy sụp. Điều quan trọng nhất là cái nôi khổng lồ chứa sự nhiễm bệnh, cái vũng đang mưng mủ của bệnh này ở hàng triệu dương vật và âm đạo, sẽ bị loại trừ. Nó giống như sau khi ốm dậy ta lại vui sống. Đứng về phương diện vệ sinh công cộng, người ta sẽ làm lại cuộc đời và những vật phá hoại này sẽ bị cất vụn ra.

Nhưng Có Tốn Kém Quá Nhiều Không?

Cho rằng phí tổn sẽ là hai mươi lăm xu cho mỗi bệnh nhân, và 100.000.000 người phải chích, chi phí sẽ là 25.000.000 đôla. So sánh với trận chiến chống nghèo đói, cuộc chiến tranh Việt Nam, ngay cả phí tổn để bố thí cho ăn xin trong một thành phố lớn, số tiền này chỉ là tiền tiêu vật.

Những Người Bị Dị Ứng Với Penicillin Thì Sao?

Phải ho họ một loại trụ sinh thay thế cùng phí tổn ấy.

Tại Sao Những Bệnh Kín Này Thịnh Hành Hơn Ở Những Cộng Đồng Người Da Đen?

Không ai biết đích xác. Có nhiều cách giải thích có vẻ hợp lý. Do méo mó của số phận (và di truyền), vài loại bệnh chiếm ưu thế ở vài giống dân nhất định, hoặc nhóm chủng tộc. Chẳng hạn bệnh "pinta", một bệnh do vi khuẩn, rất thông thường ở Châu Mỹ La Tinh nhưng rất ít khi thấy ở Hoa Kỳ. Bệnh tiểu đường rất thông thường với người Mỹ gốc Trung Đông. Chủ yếu là vì lý do kinh tế, người da đen như là nhóm sắc tộc ít được chú ý về mặt y tế. Những bệnh hoa liễu nếu không trừ diệt, sẽ trở thành bệnh địa phương và lan rộng ra toàn thể cộng đồng. Đây đúng là điều xảy ra với những bệnh kín.

Tại Sao Những Bệnh Này Lại Thông Thường Với Người Đồng Tính Ái?

Những người đồng tính ái sống trong trạng thái hỗn tạp kỳ lạ. Đơn giản theo qui luật xác suất, trước sau gì một người đồng tính ái da trắng chơi đủ loại sẽ tiếp xúc với một người đồng tính ái da đen cùng khuynh hướng. Bệnh sẽ truyền sang cho cả hai người bạn và bạn của bạn và bạn của bạn của bạn và vân vân.

Phải Chăng Chữa Trị Cho 100.000.000 Người Là Một Việc Không Thể Làm Được?

Không. Tại New York trong một dịch đậu mùa mấy năm trước đây, 6.000.000 người đã được tiêm chủng trong vòng mấy ngày. Có cả một phần thưởng ở đấy. Mạng lưới

nhân dân khổng lồ được dựng lên chỉ để phục vụ cho một chương trình y tế quần chúng (trong trường hợp chiến tranh vi trùng). Đây sẽ là một cơ hội thuận tiện để tập trận, nó sẽ mang lại kết quả trong trường hợp có chiến tranh thực sự.

Còn Các Bệnh Kín, Hạt Xoài (LGV), U Hạt Bẹn Và Hạ Cam Thì Sao? Chương Trình Này Cũng Chữa Chứ?

Tiếc thay là không. Nhưng những bệnh này lại không được chú ý đến nhiều. Một khi bệnh giang mai và lậu đã bị loại trừ, sẽ có nhiều tiền bạc và thời gian hơn dành cho những bệnh đó.

Chương Trình Này Sẽ Thực Sự Chữa Lành Bệnh Giang Mai Và Lậu Chứ?

Không theo nghĩa thông thường. Nó sẽ làm giảm số ca bệnh xuống một cách mạnh mẽ, phá vỡ giây chuyền nhiễm bệnh và làm cho thấy rõ vấn đề lầm lẫn sự đơn giản của giải pháp. Những cơ sở y tế công cộng hiện có sẽ không cần thiết đối với những nhóm người có nguy cơ rất cao tiếp xúc với bệnh, như gái điếm và người đồng tính ái. "Ngày chiến thắng bệnh phong tình" có thể, tổ chức hàng năm trong một thời gian cho đến khi các bệnh này gục ngã.

Có Cách Nào Để Hơn Không?

Nếu có thì hẳn là một điều bí mật phải giữ kỹ. Mức độ nhiễm bệnh trong các hạng người (Mỹ) đang vút lên cao. Về phương diện thống kê, chẳng bao lâu nữa hầu hết mọi người Hoa Kỳ sẽ mắc bệnh hoa liễu.

Như Thế Có Lỡ Bịch Không?

Nó đã từng xảy ra như thế tại vài nước. Tại Haiti chẳng hạn, người ta ước tính rằng chín mươi phần trăm dân số đều mắc một loại bệnh hoa liễu. Haiti là một nước chậm tiến, nhưng trong trường hợp này, sự tiến bộ của chúng ta lại chống lại chúng ta. Thì giờ nhàn rỗi, sự giàu có sung túc và tự do, tổng hợp lại để tạo ra một môi trường hoàn hảo cho bệnh.

Sự kiện thực tế là tỉ lệ bệnh hoa liễu đang tăng nhanh ở Hoa Kỳ hơn ở bất cứ nước nào khác trên thế giới.

CHƯƠNG XIV

SỰ MÃN KINH

(Menopause)